

Սոյն եկեղեցւոյ դէպի հարաւ - արևելակողմը ուրիշ մատուռ մըն ալ կայ, Երաշխաւոր Սուրբ Աստուածածին անուամբ: Յիշեալ մատրան սեղանին ետին կը տեսնուի գուռ մը, որ սեղանատուն կը հանէ, և հոյակապ գեղեցիկ պատուհան մը ունի որ Ս. Յարութեան Տաճարի արտաքին մեծ դրան և բակին վրայ կը նայի (Ո. Ս. Տ. էջ 65-66):

Երկրորդ Գողգոթայի կամ Հայոց Վերնատան նորոգութեան մասին՝ Գրիգոր պատրիարք Պարոնտէրի կողմէ՝ արգէն յիշեցինք (Տե՛ս էջ 30). 1720 ին ալ Գրիգոր Շղթայակիր պատրիարքի հրամանաւ՝ Յովհաննէս եպիսկոպոս Երուսաղէմացի կատարեց նորոգութիւն մը մեր ազգային Ս. Տեղեաց, Ղպտիներու և Ասորիներու տաճարին մէջ ունեցած բաժիններով միասին: Հինէն ի վեր Երկրորդ Գողգոթայի եկեղեցւոյն աւագ սեղանին դէմ քառանկիւնի ահագին սիւն մը կար, եւ որովհետեւ ան արգելք կը հանդիսանար ժողովուրդին տեսնելու Ս. պատարագը, ծանր և մեծածախս աշխատութեամբ՝ արքունական հրամանաւ կը քակեն զայն մինչև յատակը և կամարներով կը կապեն որմերը և առաստաղը ընդգրկելու համար: Կը շինուին դասը բեմով, աւանդատուն, վերնատուն եւ պահարան, խուց՝ մեծաւորին եւ ժամարարներուն, տնտեսատուն և այլն (Համ. էջ 170-171):

ԺԵ. Ս. ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ ԱՐՏԱՔԻՆ ԴՈՒՌԸ
ԵՐԱՇԽԱՌՐ Ս. ԱՍՏՈՒԹԱԾԻՆ ԵՒ ՄԱՐԻԱՄ ԵԳԻՊՏԱՅԻՆ

Ս. Յարութեան Տաճարը ունի մարմարեայ գեղեցիկ սիւներով երկու գուռներ, մին քարով ծեփուած, և միւսը բաց է երկփեղկեայ գուռով, որը ունի զըռ-